

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

18 septembrie 2018

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte - Vladimir Timofti

Judecători - Anatolie Țurcan, Nadejda Toma, Elena Cobzac, Victor Boico,

a judecat fără citarea părților, recursul ordinar declarat de avocatul Bordian Stanislav în numele inculpatei Cocieru Marina cu suplimente la el, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 06 februarie 2018, în cauza penală privind-o pe

*Cocieru Marina xxxx, născută la xx xx xxxx,
originară din xxxx regiunea xxxx
r-nul xxxx, domiciliată în xxxx
or. xxxx srt. xxxx nr. xxxx.*

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 11.04.2017 – 06.07.2017;

Instanța de apel: 16.08.2017 – 06.02.2018;

Instanța de recurs: 08.05.2018 – 18.09.2018.

Asupra recursurilor declarate, în baza actelor din dosar, Colegiul penal lărgit

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Strășeni (sediul Central) din 06 iulie 2017, Cocieru Marina a fost recunoscută vinovată și condamnată în baza art.165 alin.(2) lit. b), d) Cod penal la 7 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții de conducere a colectivelor de muncă sau de a exercita activități de angajare la muncă a persoanelor pe un termen de 2 ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis.

Acțiunea civilă înaintată de partea civilă Muravschi Sergiu ce ține de încasarea prejudiciului material, a fost admisă în principiu, urmând ca asupra cuantumului despăgubirilor cuvenite să se pronunțe instanță în ordinea procedurii civile.

Acțiunea civilă înaintată de partea civilă Muravschi Sergiu ce ține de încasarea prejudiciului moral a fost admisă parțial și s-a dispus încasarea din contul lui Cocieru Marina în beneficiul lui Muravschi Sergiu a prejudiciului moral în mărime de 3 000 lei.

2. Pentru a pronunța sentința, instanța de fond a constatat că Cocieru Marina în luna noiembrie 2008, având intenția de traficare a ființelor umane peste hotarele Republicii Moldova în scop de exploatare prin muncă forțată în condiții similare sclaviei, împreună și de comun acord cu alte două persoane (în privința cărora urmărirea penală a fost disjunsă într-o procedură separată) au elaborat un plan criminal în scopul realizării acestei intenții criminale. Astfel, acționând conform planului menționat, Boț Mihail și Cioran Ruslan, abuzând de situația social vulnerabilă a cetățenilor Muravschi Sergiu și Botoșanu Ivan prin înșelăciune promițându-le că vor fi angajați la un lucru bine plătit în Federația Rusă la curățatul livezilor, i-au recrutat pe aceștia, după ce împreună și de comun acord cu Cocieru Marina i-au transportat în xxxx, regiunea xxxx. În continuarea realizării scopului infracțional, ajungând la locul de destinație, Cocieru Marina, Boț Mihail și Cioran Ruslan i-au transferat pe Muravschi Sergiu și Botoșanu Ivan unor persoane neidentificate de organul de urmărire penală, care le-a confiscat actele de identitate, după care părțile vătămate, pentru o perioadă aproximativ 3 luni, fiind amenințați cu aplicarea violenței fizice de către Cocieru Marina, care avea asupra sa un băț cu lungimea aproximativ 1,5 m lungime, au fost impuși să lucreze forțat la curățatul livezii nefiindu-le achitate sumele bănești pentru munca prestată și unde s-au aflat în condiții similare sclaviei.

3. Sentința a fost atacată cu apel de către avocatul Bordian Stanislav în numele inculpatei, în care a solicitat casarea acesteia.

În motivarea apelului a indicat că, sentința este ilegală și neîntemeiată:

– conținutul învinuirii formulate inculpatei și care a stat la baza sentinței de condamnare, denotă caracterul formal al acesteia, învinuirea este una abstractă, ceea ce înseamnă că organul de urmărire penală și acuzatorul de stat nu au prezentat nici o probă veridică, ce ar permite încadrarea acțiunilor inculpatei Cocieru Marina în dispoziția art.165 alin.(2) lit. b) d) Cod penal;

– dosarul penal nr.2014330634 de învinuire a inculpatei a fost disjuns la 05.11.2014 din cauza penală nr.2012330236 în legătură cu traficul în Federația Rusă a părților vătămate Muravski Sergiu și Botoșanu Ivan, de către persoane necunoscute. Astfel, la 05 noiembrie 2014, a fost intentat dosarul penal în privința lui Cocieru Marina în legătură cu circumstanțele care au avut loc în anul 2008. Motiv și temei pentru intentarea dosarului nu erau, deoarece nici Muravski Sergiu sau Botoșanu Ivan, nici alte persoane nu s-au adresat în organele de drept și nici nu au solicitat asistență medicală în legătură cu traficul în Federația Rusă. La fel, fiind recunoscute în calitate de părți vătămate în legătură cu acest caz, nimeni dintre ei nu au făcut nici o declarație și nu a înaintat nici o pretenție față de Cocieru Marina. Mai mult ca atât, atrage o deosebită atenție instanței de apel că Muravski Sergiu, fiind recunoscut ca parte vătămată în cadrul cauzei penale de învinuire a cet. Boț Mihail în comiterea infracțiunii prevăzută de art.165 Cod penal, a dat declarații în care tendențios o învinovățește pe inculpată. Declarații similare cu cele ale lui Muravski Sergiu au fost date și de partea vătămată Botoșanu Ivan, atât în cadrul cauzei penale de învinuire a lui Cocieru Marina cât și în cadrul cauzei penale de învinuire a cet. Boț Mihail. Astfel, observăm divergențele și tendința părților vătămate prin declarațiile date de a duce instanța de judecată în eroare și acuzare pe nedrept a unei persoane. Cât privește numele Cocieru

Marina (adică inculpata) nici una din părți nu a indicat în declarațiile sale;

– nu a fost dovedită intenția inculpatei Cocieru Marina de traficare a părților vătămate Muravschi Sergiu și Botoșan Ivan, nu există probe că ar fi transportat și adăpostit părțile vătămate;

– acuzatorul nu a confirmat prin nici o probă elaborarea unui plan criminal de către inculpată cu Boț Mihail și Cioran Ruslan, or, elaborarea unui plan criminal presupune înțelegerea prealabilă sau cooperarea cu intenție din timp dintre inculpată cu Boț Mihail și Cioran Ruslan pentru realizarea scopului infracțional. În acest sens acuzatorul nu a anexat la materialele cauzei penale și nici în instanța judecată nu a prezentat careva înscrisuri, înregistrări audio/video, interceptarea convorbirilor telefonice care ar demonstra înțelegerea între cele trei persoane în scopul de traficare a părților vătămate Muravschi Sergiu și Botoșanu Ivan. În rezultatul examinării mijloacelor de audiere a părților vătămate și a martorilor în cadrul cercetării judecătorești și la urmărire penală nu s-a probat acel plan criminal organizat la care face referire procurorul, o altă înțelegere sau cooperare dintre inculpată cu Boț Mihail și Cioran Ruslan;

– declarațiile inculpatei în instanța de judecată nu au fost combătute de către procuror, părțile vătămate sau martori. Astfel, având în vedere cele relatate supra, observă că în lipsa înțelegerii prealabile dintre inculpată, Boț Mihail și Cioran Ruslan, este evident că lipsește și intenția inculpatei la traficarea părților vătămate în Federația Rusă în scop exploatare prin muncă și servicii forțate;

– lipsa componentei de infracțiune în acțiunile lui Cocieru Marina, se confirmă prin inexistența tuturor sub elementelor laturii obiective indicate de procuror în ordonanța de învinuire și în rechizitoriul și anume „transportarea” și „adăpostirea persoanelor”.

– pentru realizarea laturii obiective a traficului de ființe umane trebuie să fie întrunite de către făptuitor acțiunile infracționale adică: a) recrutarea; b) transportarea; c) transferul; d) adăpostirea; e) primirea unei persoane. Procurorul a stabilit două din aceste patru acțiuni, „transportarea” și „adăpostirea persoanelor” însă nici una din părțile vătămate nu a fost ținută în servitute pentru achitarea unei datorii; nici una din părțile vătămate sau martori nu cunoaște cu exactitate dacă administrația unde au lucrat le-a transmis prin intermediul lui Cocieru Marina careva sume de bani, iar acuzarea a omis a constata această circumstanță, deși, așa cum susțin părțile vătămate, sumele invocate nu le-au fost achitate, nimeni din ei nu au depus o plângere până în prezent pe faptul dat către organele de drept în privința lui Cocieru Marina; nici una din părțile vătămate nu au putut comunica în cadrul cercetării judecătorești volumul de lucru efectuat;

– prin declarațiile părților vătămate, martorilor care sunt contradictorii, nu se confirmă faptul că inculpata Cocieru Marina ar fi săvârșit acțiunile infracționale ale laturii obiective a infracțiunii de trafic de ființe umane adică „transportarea” și „adăpostirea persoanelor”. Mijloacele de probă prezentate de partea acuzării nu pot fi considerate pertinente, în sensul constatării vinovăției inculpatei și tragerii la răspundere penală în temeiul art.165 Cod penal. Mai mult ca atât, din pretențiile părților vătămate observăm că sunt de ordin financiar-material, însă nu pentru aceea că au fost transportați sau adăpostiți;

– martorii audiați, au furnizat instanței de judecată suficientă informație, pentru a fi

apreciate că ar confirma nevinovăția inculpatului Cocieru Marina. Mai mult, declarațiile martorilor urmează a fi apreciate în favoarea lui Cocieru și pentru faptul că acestea poartă în sine contradicții esențiale și sunt bazate pe presupuneri;

- inculpata Cocieru Marina nu a avut intenția de traficare a părților vătămate Muravschi Sergiu și Botoșanii Ivan, lipsește latura subiectivă a componenței de infracțiune prevăzută la art.165 Cod penal;

- la urmărirea penală și respectiv la cercetarea judecătorească nu s-a confirmat prin nici o probă elaborarea unui plan criminal de către inculpată cu Boț Mihail și Cioran Ruslan;

- lipsesc elementele învinuirii potrivit căreia inculpata ar fi „transportat” și „adăpostit” părțile vătămate în Federația Rusă;

- nici prin proba acuzării cum ar fi declarațiile părților vătămate Muravschi Sergiu și Botoșanii Ivan precum și prin declarațiile martorilor audiați în instanța de fond nu se confirmă vinovăția inculpatei Cocieru Marina, deoarece aceștia fiind audiați în ședința de judecată au declarat că nu cunosc dacă cet. Marina Cocieru a procurat bilete, nu au văzut ca inculpata să se apropie la casa de peron. Respectiv, nu au fost transportați și cazați în cămin în Federația Rusă anume de către inculpată, iar potrivit de martorului Pleșca Serghei date în ședința de judecată urmează că partea Muravschi Sergiu niciodată nu i-a comunicat că are careva pretenții față de Marina;

- alte probe ce ar putea dovedi vina inculpatului Cocieru Marina nu sunt, astfel că pe parcursul examinării cauzei acuzarea nu a prezentat probe pertinente, concludente, utile și veridice, care din punct de vedere al coroborării lor - ar dovedi cu certitudine existența infracțiunii;

- prin probele prezentate nu se confirmă vinovăția inculpatei în comiterea infracțiunii. Acuzatorul de stat n-a prezentat în instanța de judecată careva probe ce ar dovedi faptul că părțile vătămate Muravschi Sergiu și Botoșanu Ivan au fost ținuți în condiții similare sclaviei în Federația Rusă de către inculpată;

- sentința atacată nu cuprinde careva motive legale pe care se întemeiază soluția de condamnare a inculpatei Cocieru Marina de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.165 alin.(2) lit. b), d) Cod penal;

- apărarea consideră că Cocieru Marina urma a fi învinuită de comiterea infracțiunii prevăzută de art.168 alin.(1) Cod penal, adică munca forțată și urmează a fi sancționată pentru munca forțată. Ținând cont că aceste acțiuni au fost comise de inculpată în perioada de timp noiembrie 2008, partea apărării consideră că urmează a fi aplicate prevederile legii penale la acel moment și nu a legii penale în vigoare. Dat fiind faptul că art.168 conform Codului Penal nr.985 din 19.04.2002 adică Munca Forțată, prevedea o pedeapsă cu închisoarea de până la 3 ani sau amendă în mărime de la 200 la 500 unități convenționale, partea apărării consideră că, pe acest caz urmează a fi aplicate prevederile art.90 Cod penal, suspendarea condiționată a executării pedepsei. Iar acțiunea civilă înaintată de către partea vătămată Muravschi Sergiu urmează a fi respinsă ca neîntemeiată.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 06 februarie 2018, apelul declarat a fost respins, ca nefondat, cu menținerea sentinței atacate.

5. Instanța de apel și-a motivat soluția prin faptul că probele cercetate de prima instanță, cu respectarea prevederilor art.101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității, veridicității și coroborării reciproce, confirmă vinovăția inculpatei în comiterea infracțiunii imputate și acțiunile acesteia corect au fost încadrate în prevederile art.165 alin.(2) lit. b), d) Cod penal, potrivit elementelor constitutive *traficul de ființe umane, adică transportarea și adăpostirea persoanelor, cu consimțământul acestora, în scop de exploatare prin muncă și servicii forțate, în condiții similare sclaviei, săvârșită prin amenințare cu aplicarea violenței fizice nepericuloase pentru viața și sănătatea persoanei, prin confiscare a documentelor, abuz de poziție de vulnerabilitate săvârșită asupra a două persoane de către mai multe persoane.*

Instanța de apel a conchis că, argumentele invocate în apel sunt nefondate, fiind combătute de probele anexate și circumstanțele stabilite în cadrul cercetării judecătorești în instanța de fond și verificate în cadrul procedurii de examinare a apelului.

Totodată, instanța de apel a considerat că nerecunoașterea vinovăției de către inculpată, privitor la comiterea infracțiunii încriminate, nu echivalează cu achitarea sau recalificarea în baza art.168 Cod penal în privința acesteia, deoarece circumstanțele stabilite și probele analizate și enumerate, dovedesc cu certitudine comiterea de către Cocieru Marina a faptelor imputate.

Instanța a menționat că în speță, acțiunea principală a infracțiunii prevăzute de art.165 Cod penal, s-a manifestat prin modalitățile de transportare și adăpostire a părților vătămate Muravschi Sergiu și Botoșanu Ivan de către Cocieru Marina.

În acest sens instanța de apel a indicat că, prin transportare se înțelege deplasarea unei persoane dintr-un loc în altul în perimetrul unui stat sau peste frontieră, folosind diferite mijloace de transport ori pe jos.

Instanța de apel a reținut că inculpata Cocieru Marina împreună și de comun acord cu două persoane (în privința cărora sunt pronunțate deja sentințe de condamnare în baza art.165 alin.(2) lit. b), d) Cod penal pe faptul dat) s-a preocupat de transportarea părților vătămate organizând întâlnirea acestora la Gara de Nord, le-a procurat biletele la autocar pentru fiecare în parte și în mod organizat au plecat spre Rusia.

La fel, instanța a reținut că adăpostirea victimei este plasarea acesteia într-un loc ferit pentru a nu fi descoperită de către reprezentanții organelor de stat sau de terțe persoane care ar putea identifica traficanții.

Astfel instanța de apel a constatat că părțile vătămate au fost adăpostite în s. Popovca, regiunea Belgorod, într-un cămin, pe un teritoriu înconjurat cu un gard de beton de aproximativ 1,5 m înălțime, deasupra fiind sârmă ghimpată, la poartă fiind persoane care supravegheau și monitorizau ieșirile.

Cât privește aplicarea violenței fizice nepericuloasă pentru viața și sănătatea persoanei constă în cauzarea intenționată a leziunilor corporale, care nu au drept urmare dereglarea de scurtă durată a sănătății sau o pierdere neînsemnată, dar stabilă a capacității de muncă, fie aplicarea intenționată a loviturilor sau săvârșirea altor acte de violență care au cauzat o durere fizică dacă acestea nu au creat un pericol pentru viața sau sănătatea victimei. Violența psihică constă într-o amenințare asupra psihicului persoanei sub

influența căreia victima nu-și dirijează voința în mod liber și săvârșește o activitate la dorința traficantului.

Astfel, potrivit declarațiilor părții vătămate Muravschi Sergiu, Cocieru Marina îi supravegheau cum lucrează, avea în mână un băț de 1-1, 5 metri lungime, de grosimea degetului, cu care l-a lovit pe acesta, peste mai multe regiuni ale corpului: picioare, spinare, cap, numindu-i cu cuvinte necenzurate pentru ca să finiseze mai repede lucrul.

Potrivit declarațiilor părții vătămate Botoșanu Ivan, Boț Mihail îi certa, țipa la ei, dădea cu bețe în ei și le spunea să lucreze mai repede. Soția lui Boț Mihail la fel îi certa să lucreze mai repede, deoarece se sfârșea luna și trebuia să meargă acasă. Aceste declarații sânt confirmate și de către martorul Țurcan Serghei.

Instanța a menționat că inculpata recrutând persoanele, i-a ademenit tăinuind circumstanțele și faptele reale, efectuând false promisiuni pentru un loc de muncă legal, precum și cu referire la condițiile de trai în care urmează să locuiască și să muncească, or potrivit declarațiilor părților vătămate, aceștia locuiau într-un cămin, în care era frig, se spălau cu apă rece, și au locuit în cameră cu încă 8 persoane.

Astfel, instanța de apel a menționat că Cocieru Marina prin înșelăciune obținea munca și serviciile părților vătămate, ducându-i în eroare cu privire la salariu care urmează să-l obțină, iar ulterior promițându-le că banii îi vor primi când vor reveni în Republica Moldova.

Cu referire la abuz de poziție de vulnerabilitate pentru a obține consimțământul părților vătămate de a pleca la muncă în Federația Rusă, instanța de apel a conchis că, starea de vulnerabilitate a părților vătămate Muravschi Sergiu și Botoșanu Ivan este condiționată și de situația economică grea a familiilor acestora și de lipsa resurselor sociale.

La fel, instanța a conchis că ansamblul de situații precare au determinat părțile vătămate Muravschi Sergiu și Botoșanu Ivan de a accepta plecarea la muncă, fiind eronat informate cu privire la condițiile de muncă, fiind lipsite de actele de identitate, de surse financiare, de posibilitatea de a anunța autoritățile au fost puse în situația de a accepta exploatarea sa prin muncă.

În acest context, instanța a constatat prezența acțiunilor care permit de a concluziona îndeplinirea în întregime a laturii obiective a infracțiunii traficului de ființe umane.

La fel, instanța a conchis că latura subiectivă a infracțiunii de trafic de ființe umane, comise de către Cocieru Marina este caracterizată prin intenția directă de a exploata comercial pe Muravschi Sergiu și Botoșanu Ivan prin muncă forțată, având drept motiv interesul material și dorința de a beneficia de careva surse financiare fără muncă.

Referitor la argumentele avocatului S. Bordian în numele inculpatei, precum că acțiunile inculpatei urmează a fi recalificate în baza art.168 alin.(1) Cod penal – adică munca forțată, instanța a menționat că, după cum s-a constatat, a fost întrunită componența de infracțiune anume a traficului de ființe umane, vinovăția inculpatei fiind dovedită în afara oricărui dubiu rezonabil. Infracțiunea de trafic de ființe umane a fost săvârșită de către inculpată în scop de exploatare prin muncă sau prin servicii forțate.

Instanța de apel a menționat, că prima instanță constatând ca fiind dovedită fapta penală comisă de către inculpata Cocieru Marina, a ținut cont de prevederile art.art.7, 61,

75 Cod penal, stabilindu-i o pedeapsă echitabilă faptei comise, pedeapsă care corespunde împrejurărilor cauzei, normelor legale și va atinge scopul de corectare și reeducare a vinovatului.

Referitor la acțiunea civilă, instanța a reținut că instanța de fond în mod justificat a dispus admiterea parțială a acțiunii civile înaintată de partea civilă, Muravschi Sergiu ce ține de încasarea prejudiciului moral, cu încasarea din contul inculpatei Cocieru Marina în beneficiul lui Muravschi Sergiu a sumei de 3 000 lei cu titlu de despăgubire pentru prejudiciul moral.

La fel întemeiat a fost admisă în principiu acțiunea civilă înaintată de partea civilă Muravschi Sergiu ce ține de încasarea prejudiciului material, urmând ca asupra cuantumului despăgubirilor să se pronunțe instanța în ordinea procedurii civile.

6. Împotriva deciziei instanței de apel a declarat recurs ordinar avocatul Bordian Stanislav în numele inculpatei cu suplimente, prin care, invocând temeiurile prevăzute de art.427 alin.(1) pct.6), 8), 10), 12) Cod de procedură penală, solicită casarea acesteia, cu dispunerea rejudecării cauzei în aceiași instanță în alt complet de judecată argumentând că hotărârea contestată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția.

A indicat că în cadrul cercetării judecătorești nu au fost acumulate probe pertinente, concludente și utile care ar confirma că în acțiunile inculpatei se conțin elementele infracțiunii prevăzute de art.165 alin.(2) lit. b), d) Cod penal.

Învinuirea este bazată pe probe nefondate și ilegale, care nu indică direct la comiterea infracțiunii incriminate inculpatei. Astfel, consideră că învinuirea adusă inculpatei este una abstractă, ceea ce înseamnă că organul de urmărire penală și acuzarea au încălcat mai multe drepturi și principii generale, care au menirea să asigure dreptul la un proces echitabil, în sensul art.6 par.1 din CEDO.

A menționat că infracțiunea poate fi încriminată numai dacă a existat intenția directă și persistă unul din sub elementele laturii obiective al infracțiunii prevăzute la art.165 Cod penal, fapt care nu a fost probat de acuzare și care nu s-a confirmat prin declarațiile martorilor, or cele relatate de părțile vătămate pot fi încadrate numai ca raporturi de muncă civile, sau recalificarea acțiunile inculpatei din art.165 alin.(2) lit. b), d) în cele ale art.168 Cod penal – muncă forțată. Deoarece declarațiile părților vătămate sunt contradictorii, fapt demonstrat prin procesele-verbale de confruntare și urmează a fi criticate și sub aspectul neelucidării contradicțiilor dintre declarațiile martorilor și părților vătămate.

Inculpata a fost recunoscută vinovată în săvârșirea infracțiuni prevăzute la art.165 alin.(2) lit. b), d) Cod penal în baza declarațiilor depuse de părțile vătămate în proces. Aceste declarații reprezintă un cadru probatoriu insuficient pentru incriminarea traficului de ființe umane.

Din declarațiile părților vătămate Muravschi Sergiu și Botoșanu Ivan se confirmă faptul că persoanele au acceptat de a munci în lipsa unui contract de muncă, au plecat din propria dorință, au procurat bilete din banii săi, au primit parțial salarii. Din declarațiile martorilor în raport cu alte probe demonstrează faptul că inculpata nu a recrutat părțile

vătămate, nu le-a adăpostit, nu le-a transportat, nu a avut loc exploatarea comercială prin muncă.

Totodată, a indicat că din pretențiile părților vătămate observăm că sunt de ordin financiar-material, iar nu pentru aceea că au fost transportați sau adăpostiți.

În cadrul ședinței instanței de apel apărarea a solicitat audierea părților vătămate și a martorilor, însă această solicitare fiind respinsă, considerând că a avut loc o abatere de la examinarea cauzei, prin ce s-a încălcat dreptul inculpatei la un proces echitabil.

Recurentul a menționat că nu este de acord cu faptul că instanța de apel nu a recalificat acțiunile inculpatei din art.165 alin.(2) lit. b), d) în cele ale art.168 Cod penal – muncă forțată.

Mai indică recurentul că nu s-au prezentat probe pertinente și concludente, care ar demonstra vinovăția inculpatei în comiterea infracțiunii imputate, or, conform art.8 Cod procedură penală, legea procesual penală stabilește, că răsturnarea prezumției nevinovăției sau concluziile despre vinovăția persoanei despre săvârșirea infracțiunii nu pot fi întemeiate pe presupuneri. Toate dubiile în probarea învinuirii, care nu pot fi înlăturate legal, se interpretează în favoarea bănuitului, învinuitului, inculpatului. Această reglementare se include în spiritul prezumției nevinovăției datorită faptului, că pedepsirea oricărei persoane pentru o faptă penală se poate realiza doar în baza unor informații certe, veridice despre vinovăția ei, neadmițând presupunerile sau probele afectate de incertitudine.

7. În conformitate cu prevederile art.431 alin.(1) pct.1¹) Cod de procedură penală, procurorul a depus referință asupra recursului declarat de apărătorul inculpatului, menționând că recursul urmează a fi declarat ca inadmisibil, ca fiind vădit neîntemeiat.

8. Judecând recursul ordinar declarat, în raport cu actele cauzei, Colegiul penal lărgit conchide că acesta urmează a fi respins ca inadmisibil, din următoarele considerente.

Potrivit art.427 alin.(1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel doar în cazurile stipulate în acest articol.

Potrivit art.435 alin.(1) pct.1) Cod de procedură penală, instanța de recurs, judecând recursul, fără citarea părților, este în drept să respingă recursul ca inadmisibil, cu menținerea hotărârii atacate.

Drept temei pentru declararea recursului, recurentul invocă prevederile art.427 alin.(1) pct.6), 8), 10), 12) Cod de procedură penală, care stipulează că, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul în care hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, nu au fost întrunite elementele infracțiunii, s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale și faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită.

Analizând aceste temeuri în raport cu motivele invocate în recurs, Colegiul penal constată că nici unul din ele nu și-a găsit confirmare la examinarea recursului declarat, lipsind temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării deciziei instanței de apel.

După cum rezultă din conținutul recursului, recurentul nu este de acord cu condamnarea inculpatei în baza art.165 alin.(2) lit. b), d) Cod penal, considerând că lipsesc probe certe ce ar confirma vinovăția acesteia în săvârșirea faptei imputate.

Sub acest aspect, Colegiul penal constată că judecând apelul, instanța de apel a examinat cauza sub toate aspectele, complet și obiectiv, adoptând o soluție corectă privind menținerea sentinței de condamnare a lui Cocieru Marina în comiterea infracțiunii prevăzute de art.165 alin.(2) lit. b), d) Cod penal, care este argumentată și corespunzătoare circumstanțelor de fapt și de drept stabilite în speța dată.

Astfel, instanța de recurs remarcă prevederile art.414 alin.(1) Cod de procedură penală, potrivit căreia, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală, și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel.

Potrivit art.417 alin.(1) pct.8) Cod de procedură penală, decizia instanței de apel trebuie să cuprindă temeiurile de fapt și de drept care au dus, după caz, la respingerea sau admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției date.

Colegiul reține, că instanța de apel examinând apelul declarat în prezenta cauză, a cercetat suplimentar probele administrate la dosar, după cum rezultă din procesul verbal al ședinței de judecată, astfel ținând cont de prevederile art.100 alin.(4) Cod de procedură penală, instanța de apel a evaluat just probele în corespundere cu cerințele art.101 al aceluiași Cod, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității, veridicității și coroborării reciproce, corect ajungând la concluzia, că acțiunile inculpatei Cocieru Marina întrunesc elementele infracțiunii prevăzute de art.165 alin.(2) lit. b), d) Cod penal.

Cu referire la argumentul apărării, solicitând recalificarea acțiunilor inculpatei Cocieru Marina din prevederile art.165 alin.(2) lit. b), d) în cele ale art.168 alin.(1) Cod penal, Colegiul penal reține că, la materialele cauzei penale au fost administrate suficiente probe pertinente și concludente prin care se atestă vinovăția lui Cocieru Marina în săvârșirea infracțiunii incriminate.

Din conținutul deciziei rezultă că această concluzie s-a tras din cumulul de probe analizate și apreciate, declarațiile părților vătămate Muravschi Sergiu și Botoșanu Ivan, a martorilor Țurcan S., Turcă R., Pleca S., și actele cauzei - procesele verbale de confruntare, procesele verbale de examinare a obiectului, conform căruia obiect al examinării sunt pașapoartele părților vătămate Muravschi Sergiu și Botoșanu Ivan, prin care se confirmă faptul că acestea au fost transportați peste hotarele țării anume în Federația Rusă, procesele verbale de recunoaștere a persoanei după fotografie unde victima Muravschi Sergiu a recunoscut-o pe inculpată, menționând că Cocieru Marina este soția lui Boț Mihail care în anul 2008 era în Rusia, unde lucra și îl lovea cu varga în cap și pe spinare ca să lucrez mai repede, iar victima Botoșanu Ivan, menționând că Cocieru Marina este soția lui Boț Mihail care și-a bătut joc de băieții care au lucrat în Federația Rusă, ancheta socială din 07.03.2017 cu privire la Muravschi Sergiu, ancheta socială din 09.03.2017 cu privire la Botoșanu Ivan.

Astfel, se constată că în acțiunile inculpatei este prezent semnul calificativ al traficului de ființe umane – recrutarea părților vătămate Muravschi Sergiu și Botoșanu Ivan, și anume inculpata a comis traficul de ființe umane în privința lui Muravschi Sergiu

și Botoșanu Ivan, săvârșită prin înșelăciune și abuz de vulnerabilitate, cu consimțământul acestora, pentru muncă și servicii forțate, unde Cocieru Marina le-a propus victimelor muncă legal, cu scopul exploatării prin muncă și servicii forțate, în condiții similare sclaviei, folosindu-se de poziția de vulnerabilitate a acestora, prin situația precară din punct de vedere al supraviețuirii sociale, fiind fără familie și surse de existență, prin înșelăciune, manifestată prin promisiunea obținerii muncii și de venituri în mari.

În speță, fiind prezentă și modalitatea acțiunii principale transportarea și adăpostirea victimelor de către Cocieru Marina, care de comun acord cu două persoane (în privința cărora sunt pronunțate deja sentințe de condamnare în baza art.165 alin.(2) lit. b), d) Cod penal pe faptul dat) s-a preocupat de transportarea părților vătămate organizând întâlnirea acestora la Gara de Nord, le-a procurat biletele de autocar pentru fiecare în parte și în mod organizat au plecat spre Rusia, unde părțile vătămate au fost adăpostite în s. Popovca, regiunea Belgorod, într-un cămin, pe un teritoriu înconjurat cu un gard de beton de aproximativ 1,5 m înălțime, deasupra fiind sârmă ghimpată, la poartă fiind persoane care supravegheau și monitorizau ieșirile, confiscându-le pașaportul, i-au impus să muncească, amenințându-i cu aplicarea violenței fizice sau psihice nepericuloase pentru viața și sănătatea acestora.

Mai mult, la caz s-a constatat că inculpata recrutând persoanele, i-a ademenit tăinuind circumstanțele și faptele reale efectuând false promisiuni pentru un loc de muncă legal, precum și cu referire la condițiile de trai în care urmează să locuiască și să muncească, or potrivit declarațiilor părților vătămate, aceștia locuiau într-un cămin, în care era frig, se spălau cu apă rece, și au locuit în cameră cu încă 8 persoane.

Astfel, Colegiul penal menționează că inculpata Cocieru Marina prin înșelăciune obținea munca și serviciile părților vătămate, ducându-i în eroare cu privire la salariu care urmează să-l obțină, iar ulterior promițându-le că banii îi vor primi când vor reveni în Republica Moldova.

În acest sens, Colegiul penal reține că, toate probele prezentate și cercetate în mod legal în cadrul ședinței instanței de apel au indicat la confirmarea vinovăției inculpatei Cocieru Marina în comiterea infracțiunii ce i se impută, iar temeiuri pentru casarea hotărârii judecătorești lipsesc.

Argumentele recurentului, precum că instanța de apel a apreciat incorect și unilateral probele administrate în cauză nu au nici un suport legal.

Astfel, toate probele administrate au primit o apreciere la justa lor valoare, concluziile privind vinovăția inculpatei Cocieru Marina în comiterea infracțiunii incriminate rezultă din circumstanțele de fapt stabilite în cauză, iar motivele aduse de apărare, precum că instanța nu a dat o apreciere cuvenită probelor din dosar, țin de starea de fapt a cauzei și nu sunt prevăzute ca temei pentru recurs în art.427 Cod de procedură penală.

Totodată, Colegiul penal constată că nu pot fi reținute drept plauzibil argumentul recurentului privind faptul că inculpatei i-a fost încălcat dreptul la un proces echitabil, prin faptul că apărarea a considerat necesară audierea părților vătămate și a martorilor, iar instanța de apel a trecut cu vederea să se expună asupra acestei solicitări, încălcând

prevederile art.314 alin.(2) Cod de procedură penală. Colegiul penal conchide că, argumentele date, sunt declarative, or, potrivit procesului-verbal al ședințelor de judecată în instanța de apel, careva demers în acest sens, din partea apărării nu a fost înaintat.

Cât privește temeiul indicat de recurent ce se referă la lipsa în acțiunile inculpatei Cocieru Marina a elementelor constitutive ale infracțiunii prevăzute de art.165 alin.(2) lit. b), d) Cod penal, eroare de drept stipulată în norma pct.8) alin.(1) art.427 Cod de procedură penală, Colegiul penal relevă faptul, că recurentul în argumentarea erorii date nu a indicat concret ce element al componenței de infracțiune lipsește în fapta comisă de către Cocieru Marina, acesta doar s-a rezumat la unele argumente de ordin general ce se referă la modalitatea de apreciere a probelor de către instanțele de fond.

Totodată, în recurs se mai invocă temei de anulare a hotărârii judecătorești și pct.12) alin.(1) art.427 Cod de procedură penală - faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită, însă instanța de recurs conchide că temeiul dat nu persistă în cauză, deoarece instanțele judecătorești nu au făcut o altă încadrare juridică a faptei comise de către inculpată decât cea în baza căruia aceasta a fost pusă sub învinuire.

Astfel, Colegiul penal constată că vinovăția inculpatei în comiterea infracțiunii prevăzute la art.165 alin.(2) lit. b), d) Cod penal este confirmată prin probele prezentate, iar măsura de pedeapsă acestuia i s-a stabilit cu respectarea prevederilor art.7, 61, 75 Cod penal, ținând seama de gradul prejudiciabil al faptei comise, de persoana celui vinovat și de toate circumstanțele cauzei, care agravează ori atenuază răspunderea, fiindu-i numită o pedeapsă în limitele sancțiunii, astfel temeiuri de a interveni în hotărârea judecătorească în această parte la fel nu s-au stabilit.

Referitor la temeiul invocat de recurent, precum că „instanța de apel a ignorat prevederile art.8 alin.(3) Cod de procedură penală, și anume, *concluziile despre vinovăția persoanei despre săvârșirea infracțiunii nu pot fi întemeiate pe presupuneri. Toate dubiile în probarea învinuirii, care nu pot fi înlăturate legal, se interpretează în favoarea bănuțului, învinuitului, inculpatului*”, Colegiul penal conchide că aceasta constituie o opinie subiectivă și nu se confirmă, deoarece din materialele cauzei penale rezultă că în cadrul procesului penal în speța dată, au fost respectate toate rigorile prevăzute de legea procesual penală, iar instanța de apel, a pus corect la baza soluțiilor de condamnare a inculpatei, cumulul de probe administrat și verificat în instanța de apel, acestea fiind verificate din punct de vedere al pertinentei, concludentei, utilității și veridicității lor, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor, astfel nefiind admise încălcări în privința principiului prezumției nevinovăției prevăzut de art.8 Cod de procedură penală, în probarea vinovăției inculpatei fiind acumulate, examinate și verificate suficiente probe, descrise în decizie (f.d.166-187 vol. III), fiind respectat în același timp și principiul contradictorialității prevăzut de art.24 Cod de procedură penală, care prevede că instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii, iar părțile participante la judecarea cauzei au drepturi egale, fiind investite de legea procesual-penală cu posibilități egale pentru susținerea pozițiilor lor, acestea în procesul penal își aleg

poziția, modul și mijloacele de susținere a ei de sine stătător, fiind independente de instanță, de alte organe ori persoane.

Mai mult, Colegiul reține că autorul recursului nu aduce careva argumente care ar combate concluzia instanțelor de judecată, dimpotrivă argumentele invocate de recurent în cererea de recurs ordinar repetă argumentele expuse anterior în apel, asupra cărora instanța de apel s-a pronunțat argumentat și motivat în decizie.

În aceste condiții instanța de recurs consideră, că n-a fost constatată prezența în speța examinată a unor erori de drept, care ar servi drept temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării deciziei contestate.

Subsidiar, Colegiul penal subliniază că, potrivit jurisprudenței CtEDO nu se mai impune o reevaluare a conținutului mijloacelor de probă, acestea demonstrând cu prisosință soluția dată de instanțele inferioare. Or, în cazul în care acestea și-au motivat decizia luată, arătând în mod concret la împrejurările, care confirmă sau infirmă o acuzație penală, pentru a permite părților să utilizeze eficient orice drept de recurs eventual, o curte de recurs poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției acestor instanțe (hotărârile CtEDO Garcia Ruis c. Spaniei, Helle c. Finlandei).

Din considerentele expuse, Colegiul lărgit conchide că, la judecarea cauzei în ordine de apel, instanța a respectat prevederile legale relevante, prescrise de art.414-419 Cod de procedură penală, astfel, recursul ordinar urmând a fi respins, fiind vădit neîntemeiat.

9. În conformitate cu art.434, 435 alin.(1) pct.1) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

D E C I D E:

Respinge ca inadmisibil recursul ordinar declarat de avocatul Bordian Stanislav în numele inculpatei Cocieru Marina cu suplimente la el, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 06 februarie 2018, în cauză penală privind-o pe Cocieru Marina xxxx, cu menținerea deciziei atacate.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la 18 octombrie 2018.

Președinte

Vladimir Timofti

Judecători

Anatolie Țurcan

Nadejda Toma

Elena Conzac

Victor Boico